

РЕШЕНИЕ

№ 2485

гр. София, 23.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 12.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5172** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.149, ал.5 АПК.

С определение от 26.05.2022г. по адм. дело № 2564/2022г. на АССГ, 33 състав, производството по делото е разделено, като е докладвано за образуване на отделни дела по отделните административни актове, оспорени с първоначалната „искова молба“.

Предмет на настоящото дело е искане от М. П. Ц. и М. Е. Л., чрез адв. И. М., за обявяване нищожността на Заповед № ГСП-1061/09.09.2017г. на Директора РДГ – Б., с която е утвърдена горскостопанска програма за поземлен имот в горска територия, собственост на П. М. Ц..

С определение от 04.02.2024г. по адм.дело № 804/2024г. на ВАС, Пето отделение, е отменено определението от 06.10.2023г. и делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия.

С исквата молба въз основа на която е образувано съдебното производство, жалобподателите заявяват единствено възражение за нищожност на Заповед № ГСП-1061/09.09.2017г., което възражение се поддържа и в хода на настоящото производство. Поддържат, че атакуваният административен акт - Заповед № ГСП-1061/09.09.2017г. на Директора РДГ – Б. е нищожен, тъй като административният орган се е произнесъл при липса на компетентност – след като не е бил валидно сезиран от собствениците на имота. Направено е възражение, че административното производство е образувано по заявление подадено от Л. Б. Р. към което е приложила пълномощно от М. Е. Л. с нотариално удостоверяване на нотариус

С. Д.. Твърдят, че пълномощното е нищожно, тъй като не е подписано от посоченото лице за упълномощител, реп. административният орган е издал акта без да разполага с компетентност за това. Правят искане за обявяване нищожността на акта, от който са претърпели вреди.

Ответникът - директор на Регионална дирекция по горите – Б., чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема следното:

Оспорва се Заповед № ГСП-1061/09.09.2017г., издадена от директора РДГ – Б., с която на основание чл.13, ал.8, т.2 от ЗГ, във връзка със Заявление вх.№ ГСП-1061/28.09.2017г. на РДГ – Б. и Доклад за проверка изх.№ ГСП-1061/09.10.2017г., е утвърдена горскостопанска програма за поземлен имот в горска територия, собственост на П. М. Ц., с кадастрален № 12259.306.14, в землището на [населено място], ЕКАТТЕ 12259. Имотът е с площ от 11,249 дка, от които 2,249 дка попадат в отд. 258 „у1“ и 9,000 дка в отд. 258 „ф1“. Имотът е в м. „Липова дръмка“ по ГСП от 2014г. на ТП ДГС В.. Посочено е в заповедта, че горскостопанската програма е изготвена от регистриран лесовъд инж. Й. В. П., като са одобрени мероприятия за отдел 258“у1“ - 2,249 дка – пробирка в гъстите групи - 10% и ползване - 5 куб.м, за отдел 258“ф1“ – 9,000 дка – пробирка – 15 % и ползване – 30 куб.м.

Административната преписка, по издаване на заповедта е приложена по делото. От документите към нея е видно, че административното производство пред директора на РДГ – Б., е образувано въз основа на заявление с вх.№ СП-1061/28.09.2017г., подадено от Л. Б. Р.. Заявлението е за разглеждане и утвърждаване на горскостопанска програма за имот № 12259.306.14, находящ се в местността „Липова дръмка“, землището на [населено място], [община], с площ от 11,249 дка. Към заявлението е приложена горскостопанска програма, изготвена от регистриран лесовъд, таксационни описания с проектираните мероприятия, копие от лесоустройствена карта, документ от РИОСВ, документ за платена такса.

Към заявлението е приложено и пълномощно, с което жалбоподателката М. Е. Л. упълномощава Л. Б. Р., да я представлява пред АГКК, Агенция по вписванията, ОС Земеделие, местни данъци и такси, общини и кметства, като извършва описанияте в пълномощното действия, в това число да я представлява „пред лица и структури изготвящи лесоустройствени планове и програми и план извлечения за промяна вида на сечта, както и да се снабдява с документи нужни за изготвянето им. Да сключва договори за изпълнение на мероприятия, свързани с ползване на дървесина. Да се разпорежда с дървесина както намери за добре. Да сключва договори за маркиране, издаване на позволителни за сеч и издаване на превозни билети“. На гърба пълномощното е с поставен щемпел на нотариус С. Д. с район на действие СРС, за извършено нотариално удостоверяване на подписа положен от упълномощителя М. Л. на 23.06.2017г., с посочен рег.№ 3896.

Във връзка със заявлението е изготвен доклад за извършена проверка изх.№ ГСП-1061/09.10.2017г. от инж. М. К., в който е посочено, че таксационните показатели на насажденията и предвидените мероприятия съответстват на разпоредбите на Наредба № 18/07.10.2015г. и Наредба № 8/05.08.2011г. и е направено предложение за имот кад.№ 12259.306.14 в отдел 258“у1“ - 2,249 дка – пробирка в гъстите групи - 10% и

ползване - 5 куб.м, за отдел 258“ф1“ – 9,000 дка – пробирка – 15 % и ползване – 30 куб.м. Приложен е проект на заповедта за утвърждаване на горскостопанска програма, която е утвърдена при същите показатели, с оспорения в настоящото производство акт.

Въз основа на тази заповед е издадено и позволятелно за сеч № 0395444, с което е разрешено на М. Б. – представител на М. Л., да извърши счѐта в имота, която да се проведе в периода 21.10.2017г. – 31.12.2017г.

В съдебното производство е прието като писмено доказателство справка издадена от Ц. К. – помощник-нотариус по заместване на нотариус С. Д., от която е видно, че в общия регистър на нотариалната кантора не е регистрирано посещение или извършване на нотариално удостоверяване на изявление на М. Е. Л. и по-конкретно не е регистрирано извършване на нотариално удостоверяване на подпис върху процесното пълномощно.

От служебно извършената справка по НОХД № 112/2022г. на РС – Берковица е видно, че предмет на делото е обвинение срещу Л. Б. Р. в това, че в [населено място], в сградата на РДГ – Б., пред служител на дирекцията, съзнателно се е ползвала от неистински документ – именно цитираното по-горе пълномощно с нотариално удостоверяване на нотариус С. Д. – престъпление по чл.316, вр. чл.308, ал.2, вр. ал.1 НК.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По отношение собствеността на имот № 12259.306.14, находящ се в местността „Липова дръмка“, землището на [населено място], [община], с площ от 11,249 дка:

Оспорената в настоящото производство Заповед № ГСП-1061/09.09.2017г. е издадена от директора РДГ – Б., като с нея е утвърдена горскостопанска програма за поземлен имот в горска територия, собственост на П. М. Ц.. От приложеното към преписката удостоверение за наследници е видно, че П. М. Ц. е починал през 1990г., като негови наследници са жалбоподателят М. П. Ц. (син) и П. П. Ц. (дъщеря). Към преписката е приложен договор за продажба на наследствени права по чл.212 ЗЗД, с нотариално удостоверяване на подписите от 29.11.2007г., с който П. П. Ц. е продала наследствените си права на жалбоподателката М. Е. Л.. Въз основа на тези обстоятелства съдът приема, че жалбоподателите М. П. Ц. и М. Е. Л., са легитимирани страни да предявят искане за обявяване нищожността на Заповед № ГСП-1061/09.09.2017г. на Директора РДГ – Б., с която е утвърдена горскостопанска програма за поземлен имот № 12259.306.14, находящ се в местността „Липова дръмка“, землището на [населено място].

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът намира, че административният орган - директора РДГ – Б., не е бил валидно сезиран за образуване на административното производство пред него. Разпоредбата на чл.99 от Наредба за инвентаризация и планиране в горските територии (издадена от министъра на земеделието и храните на основание чл.18, ал.1 от Закона за горите), предвижда изработването на горскостопанска програма да става по възлагане на собственика или ползвателя на горска територия. В конкретния случай, от писмените доказателства по делото се установява, че пред административния орган, при образуване на административното производство, подалата заявлението Л. Б. Р. е декларирала, че е пълномощник на собственика на имота – М. Е. Л., като е представила пълномощно, съдържащо щемпел за извършено нотариално удостоверяване на подписа на

упълномощителя, извършено от нотариус С. Д. под рег.№ 3896 – лист 182 от делото. От писмените доказателства – справка от регистъра на нотариалната кантора на нотариус Д. (лист 236 от делото) се установява, че в кантората изобщо не е регистрирано нито посещение, нито извършване на нотариална заверка на изявление на М. Л., в това число и за процесното упълномощаване на Л. Б. Р. да я представлява пред директора на РДГ. Следва да се отбележи, че ответникът в отговора на първоначалната искова молба, а и в хода на настоящото производство не оспорва факта, че представеното от Л. Р. пълномощно не е било подписано от лицето посочено в него – собственика на имота М. Л.. Именно при тези обстоятелства, с отговора на първоначалната искова молба ответникът е поискал съдебното производство да бъде спряно до приключване на НОХД № 112/2022г. на РС – Берковица с предмет обвинителен акт срещу Л. Б. Р. за извършено престъпление по чл.316, вр. чл.308, ал.2, вр. ал.1 НК именно с оглед ползването на това пълномощно. С определение от 04.02.2024г. по адм.дело № 804/2024г. на ВАС, Пето отделение обаче, е отменено определението от 06.10.2023г. по настоящото производство и делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия. Никъде в хода на административното производство по издаване на Заповед № ГСП-1061/09.09.2017г., няма данни собствениците на имота да са били уведомени за подаденото заявление и предприетите действия по административен ред. Всички документи са подписани от Л. Р., като пълномощник на М. Л.. Не се оспорва, че собственикът, след узнаването за ненадлежното представителство е оспорил действията като е сигнализирана прокуратурата, образувано е наказателно дело и са предприети действия за защита и по граждански и административен ред – образуваните пред АССГ, описани по-горе. В тази връзка, не може да се приеме, че действията без представителна власт са били потвърдени.

Горното мотивира извода на настоящия състав, че административният орган – директора на РДГ – Б., не е бил надлежно сезиран да образува административно производство и да го приключи с окончателен акт по същество – оспорената Заповед № ГСП-1061/09.09.2017г. Административното производство по изработване на горскостопанска програма се образува само по възлагане от собственика или ползвателя на горската територия на основание чл.99 от Наредба за инвентаризация и планиране в горските територии. В случая, директорът на РДГ Б., не е бил сезиран нито от собственик, нито от ползвател на поземлен имот № 12259.306.14, находящ се в местността „Липова дръмка“, землището на [населено място], горска територия и не е разполагал с компетентност да образува административно производство и да постанови акта по същество по него - Заповед № ГСП-1061/09.09.2017г. за утвърждаване на предложената горскостопанска програма и предвидена сеч в имота. Административният акт е издаден при липса на компетентност, обусловена от липсата на изявление на собствениците на имота за започване на административното производство. Издаденият при липса на компетентност административен акт е нищожен (Решение № 13800 от 18.11.2014 г. на ВАС по адм. д. № 7654/2014 г., II о.), която нищожност следва да се обяви в настоящото производство по оспорването на М. П. Ц. и М. Е. Л..

При този изход на спора, жалбоподателите на основание чл.143, ал.1 АПК имат право на направените разноски в размер на общо 1830 лева, от които 30 лв. – платена държавна такса и 1800 лв. – платено адвокатско възнаграждение, съгласно договор за правна защита и съдействие от 21.11.2022г.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА по оспорване от М. П. Ц. и М. Е. Л., НИЩОЖНОСТТА на Заповед № ГСП-1061/09.09.2017г. на Директора РДГ – Б., с която е утвърдена горскостопанска програма за поземлен имот № 12259.306.14, находящ се в местността „Липова дръмка“, землището на [населено място].

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция по горите, да заплати на М. П. Ц. с ЕГН [ЕГН], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата от 1830 лева – съдебни разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: